

Der afgaves 89 Stemmesedler, og da der skulde vælges 11 Medlemmer, var Forholdstallet altsaa 8.

Valgte bleve kun følgende 9 Medlemmer i følgende Orden: S. Holm, Busk, Brix, Chr. Ravn, Høgsbro, Hansen (Evensborg Amts 2den Valgkreds), S. Jørgensen, Hansen (Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds) og Dahl. Efter de Valgte havde Fogtmann 7 Stemmer, S. C. Holch 7 Stemmer og Wederkinch-Madsen 3 Stemmer.)

Man gik altsaa til et nyt frit Valg paa 2 Medlemmer. Der afgaves 75 Stemmesedler; heraf vare imidlertid 4 blanke; tilbage vare altsaa 71 gyldige Stemmesedler, og afgjørende Flertal var saaledes 36.

Valgt blev kun Wederkinch-Madsen med 37 Stemmer. (Efter den Valgte havde Højmark 34 Stemmer, Fogtmann 32, Bajer 27, S. Holch 6, Berentzen 3, Paulsen 2 og S. Hage 1 Stemme).

Man skred altsaa til Omvalg paa 1 Medlem, som var bundet mellem Højmark og Fogtmann.

Der afgaves ialt 75 Stemmesedler: heraf vare imidlertid 2 blanke og 1 ugyldig, fordi der paa den fandtes Navnet paa et Medlem, paa hvilket der ikke kunde stemmes ved denne Afstemning. Tilbage bleve saaledes 72 gyldige Stemmesedler.

Valgt blev Højmark med 43 Stemmer. (Fogtmann havde 29 Stemmer).

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et Tillæg til Konfirmationslovgivningen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 2239 ff.).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (S. Holm): Konfirmationen i den Skikkelse, hvori vi for Tiden have den, er som bekendt ikke ret gammel her til Lands. Den skrives sig fra Christian den Sjettes Forordning af 13de Januar 1736 og er altsaa endnu ikke halvandet Hundrede Aar gammel. Og dog er der ikke nogen af vore kirkelige Skikke, der i den Grad er kommen til at spille en Rolle

i Folkets Liv som Konfirmationen, og det væsentlig af den Grund, at den foruden sin kirkelige Betydning tillige har en anden Betydning nemlig den at være en Slags høitidelig Afslutning paa Barndomsalderen. Der har imidlertid lige fra det Tidspunkt af, da Konfirmationen i sin nuværende Skikkelse blev indført, været reist meget væsentlige Anker imod den fra rent kirkelig Side. Det er bemærket, at der ikke i og for sig var nogen kirkelig Grund til at sætte Konfirmationen som Betingelse for Altergang, og det er ligeledes bemærket, at Konfirmationen i sin nuværende Skikkelse let kommer til at stille begge Sakramenterne i Skygge. Der har ogsaa til forskjellige Tider været meget forskjellige Opfattelser af denne Konfirmations Betydning. Dengang den kom frem i den pietistiske Tid, lagde man væsentlig Vægt paa den Unges selvbevidste Bekræftelse af hans Tro paa Daabsløftets Gjentagelse eller „den hellige Ed“, som den ogsaa kaldtes. I den senere mere rationalistiske Tid alder lagde man Vægt paa Dørværningen og betragtede den som en Slags Examen, og endelig i vort Aarhundrede under den Opvækkelse, som er foregaaet her, har man igjen lagt Vægt paa en anden Side af Sagen, nemlig den Betsignelse, der ved Konfirmationen meddeles de Unge, saa Børnene ikke bliver dem, der „betræfede deres Daabsløfte“, men dem, der blive betræfede eller stadfæstede i deres Daabspagt. Men iøvrigt findes alle disse 3 forskellige Opfattelser den Dag idag Side om Side i Folketirken, og alt efter som Folk ser paa Sagen paa den ene eller paa den anden Maade, kunne de selvfølgelig ønske Forandringer i Konfirmationens Form. Imidlertid forekommer disse Spørgsmaal mig at være af saa rent kirkelig Art, at dem vil jeg ikke drage frem her, for det Første af den Grund, at den Form, Konfirmationen har, er en saadan, at alle de forskellige kirkelige Retninger her til Lands omtrent ville kunne finde sig tilfredsstillende dermed, ved hver at lægge Vægt paa den Side af Sagen, som de særlig finde Anledning til at betone, og dernæst, fordi det forekommer mig, at hverken Nøgtsagen eller nogen anden saadan Forsamling vil kunne træffe en almengyldig Bestemmelse om, hvordan en saadan Kirkeskit som Konfirmationen rettelig skulde kunne fortaas. Jeg skal derfor slet ikke komme ind paa denne Side af Sagen men holde mig til andre Sider af Konfirmationsagen, hvor der er bleven reist væsentlige Indvendinger mod den Form, den nu har, og da ikke blot fra en enkelt kirkelig Retning, men fra forskellige kirkelige Retninger, og paa saadanne Punkter, hvor Nøgtsagen og Lovgivningsmagten i det Hele kunne bidrage Mægt til at forandre den nuværende Tilstand og at bringe et saadant Forhold til Stede, at de forskellige Retninger kunne tage Konfirmationen hver paa sin Vis og saa prøve paa at føre de bedste Grunde, de have, i Marken for deres Op-